

Beendigung (einer Straftat)

Als Beendigung bezeichnet man den Zeitpunkt, zu dem (bei der Begehung einer Straftat) die Rechtsgutsverletzung materiell abgeschlossen ist, das Tatgeschehen also über die eigentliche Tatbestandserfüllung hinaus seinen tatsächlichen und endgültigen Abschluss der auf Tatbegehung gerichteten Tätigkeit und des gesamten Handlungsgeschehens gefunden hat (zu dem also, bildlich gesprochen, „die Beute gesichert ist“). Die Beendigung folgt der Vollendung der Straftat nach, wobei die Vollendung für die Straftatverwirklichung ausreicht. Wann ein sich an die Vollendung anschließendes Beendigungsstadium in Frage kommt, ist jeweils von der Deliktsstruktur, der konkreten Handlungsgestaltung und dem jeweiligen Straftatbestand abhängig. Bedeutung hat die Beendigung in **beiden Rechtsordnungen** für die Verjährung, die Frist beginnt hier (erst) ab der Beendigung der Tat zu laufen. Nach umstrittener Ansicht ist nach **deutschem Recht** (ebenso wie in **Georgien**) zwischen Vollendung und Beendigung noch eine sukzessive Beihilfe und eine sukzessive Mittäterschaft möglich. Auch spielt die Unterscheidung in beiden Rechtsordnungen für die Frage eine Rolle, ob zwischen Vollendung und Beendigung noch qualifizierende Tatbestandsmerkmale verwirklicht werden können. (Bhe/Mtu/Gkh)

ფაქტობრივი დამთავრება (დანაშაულის)

ფაქტობრივი დამთავრება წარმოადგენს მომენტი, როდესაც (დანაშაულის ჩადენისას) სამართლებრივი სიკეთის ხელყოფა მატერიალურად დასრულებულია, ანუ დანაშაულებრივი ქმედება, ქმედების შემადგენლობის ნიშნების შესრულებისკენ მიმართული ქმედების მიღმა აღწევს ფაქტობრივ და საბოლოო დასასრულს (ხატოვნად რომ მივუთითოთ, „ნადავლი გარანტირებულია“). დანაშაულის ფაქტობრივი დამთავრება მოსდევს მის ფორმალურ განხორციელებას, თავის მხრივ დანაშაულის ფორმალური დამთავრება საკმარისია დანაშაულებრივი ქმედების განსახორციელებლად. დანაშაულის ფორმალურად დასრულების შემდეგ, თუ როდის არის სახეზე დანაშაულის ფაქტობრივად დასრულება დამოკიდებულია კონკრეტული დელიქტის სტრუქტურაზე, მოქმედების სპეციფიკურ ხასიათსა და დანაშაულის ბუნებაზე. დანაშაულის ფაქტობრივ დამთავრებას **ორივე სამართლებრივ წესრიგში** მნიშვნელობა ენიჭება სისხლისსამართლებრივი ხანდაზმულობის დროს. კერძოდ, ხანდაზმულობის ვადის დენა იწყება დანაშაულის ფაქტობრივად დასრულების შემდეგ. საკამათო მოსაზრების თანახმად, **გერმანული სამართლის** მიხედვით (ისევე როგორც **საქართველოში**), დანაშაულის ფორმალურ და ფაქტობრივ დამთავრებას შორის შესაძლებელია სუქცესიური თანამონაწილეობა და თანამსრულებლობა. განსხვავება ორივე სამართლებრივ სისტემაში ასევე თამაშობს როლს იმ საკითხის განსაზღვრაში, შესაძლებელია თუ არა დანაშაულის ფორმალურ და ფაქტობრივ დამთავრებას შორის ქმედების შემადგენლობის მაკვალიფიცირებელი ნიშნების განხორციელება. (Bhe/Mtu/Gkh)